

Samen kerken....

Een jaar van Barmhartigheid.

Paus Franciscus heeft vorige maand op 8 december het Jaar van Barmhartigheid afgekondigd. Nu is het woord barmhartigheid helemaal niet zo nieuw. Zeker voor een christen niet. We kennen al eeuwen lang de werken van barmhartigheid. Kent u ze nog: De zeven werken van barmhartigheid?

Ook voor een moslim is het een zeer vertrouwd woord. Allah de Barmhartige klinkt heel wat keren in zijn gebed. Toch is het niet voor niets dat de paus juist nu zo'n jubeljaar afkondigt en de nadruk daarbij legt op barmhartigheid. Hij ziet ook een wereld die zich verhardt, en waar mensen steeds meer tegenover elkaar komen staan en een tweedeling dreigt. Ik zelf schrik van de heftige reacties van sommige mensen als het gaat over de opvang van vluchtelingen. Als het toch gaat om vluchtelingen, zou je mogen verwachten dat een rijk land als Nederland wat meer gastvrijheid zou tonen. Natuurlijk snap ik best dat mensen zich ongerust maken en angstig zijn, vooral na die bittere aanslagen in Parijs en die vreselijke beelden van onthoofdingen op tv. Maar een land dat altijd trots geweest is vanwege haar gastvrijheid voor slachtoffers van vervolgingen en jarenlang bij Amnesty International stond aangeschreven als een van de gastvrijste landen ter wereld, wij verharden, we krijgen eelt op onze ziel. Of vergis ik me?

Vanmorgen lees ik in de krant dat de PvdA voorman Samson zegt dat we zeker 200.000 vluchtelingen kunnen opnemen, dat er honderden vrijwilligers zich aan melden bij de COA om behulpzaam te zijn bij de opname. Dan denk ik . Prachtig zoveel mensen die met Angela Merkel zeggen: Wir schaffen es.

Het principe van compassie of barmhartigheid ligt eigenlijk aan elke religieuze, ethische of spirituele traditie ten grondslag De gulden regel: Wat gij niet wilt wat u geschiedt, doe dat ook aan een ander niet. Dat principe keert steeds weer terug in verschillende toonaarden misschien, maar in principe komt het op hetzelfde neer. Ieder mens heeft ingeschapen of ingeboren rechten: het recht van er te zijn. De menselijke waardigheid verdient respect. Dat is een opdracht!

De opdracht namelijk zoveel mogelijk leed te voorkomen. Om wat voor motieven ook te voorkomen dat anderen leed wordt aangedaan, fysiek, psychisch of hoe dan ook.

Daarom is dit een oproep aan ieder weldenkend mens om compassie weer te maken tot kern van moreel handelen en van religie en ons goed

bewust te worden dat iedere interpretatie van heilige schriften die aanzetten tot geweld, haat of minachting geen enkele legitimiteit hebben.

Edgar Koning.